

HALFKATTUN, hällvkattún, n. 3. Ett slags blandad bomullsväfnad.

HALFKLAR, a. 2. Icke fullt klar, dunkel. — *Halvklarhet*, f. 3. — *Halvklart*, adv.

HALFKLOK, a. 2. Icke rätt klok, föga förnuftig. — *Halvklökhet*, f. 3. — *Halvklokt*, adv.

HALFKLOT, n. 5. 1) Hälf af ett klot. — 2) (geogr.) Halfva af jordklotet. *Norra h-et*, norr om middagslinien; *södra h-et*, söder derom.

HALFKLOTFORMIG, a. 2. Som har formen af ett halvklot.

HALFKLÄDD, a. 2. Till hälften klädd.

HALFKLÄDE, n. 4. Kläde af ull och bomull.

HALFKNOP, m. 5. (skepp.) Ett slags enkel knop.

HALFKOKA, v. a. 1. o. 2. Koka blott till hälften. — Part. pass. *H-kt* brukas ofta nästan som adjektiv.

HALFKRETS, m. 2. Half krets eller ring. *De stodo i en stor h.*

HALFKRISTEN, a. 1. (utan neutrum) Blott ofullkomligt kristen. *En h. menniska*. — Brukas äfv. som substantiv. *En h.*

HALFLEDARE, m. 5. (fys.) Kropp, som hvarken väl leder eller väl fasthåller electriciteten.

HALFLIDEN, a. 2. neutr. — *et*. Till hälften förleden. *Året är h-et*.

HALFLYCKT, a. 1. Till hälften lyckt, slutet eller stängd.

HALFLÄRD, a. 2. Som äger blott half lärdom, halfva, ofullständiga kunskaper.

HALFMENNISKA, f. 1. (föräktl.) Menniska till skapnaden, men djur till förstånd eller vilja.

HALFMETALL, m. 5. Så kallades fordon de metaller, hvilka icke kunna sträckas genom hamring.

HALFMOGEN, a. 2. neutr. — *et*. Blott till hälften mogen. Brukas både i egentlig och fig. mening. *H-et äple*. *H. kunskap*. — *Halvmogenhet*, f. 3.

HALFMÄNE, m. 2. pl. — *månar*. 1) (i bestämmd form) Månen, då han är i första eller sista kvarteret, d. v. s. då blott hälften af hans skifva synes. Brukas i denna egentliga bem. sällan. — 2) Säges om åtskilliga saker, som halfva formen af en halfmåne. — 3) (fortif.) Se *Demilun*. — 4) (fig.) *H-en*, Turkiska riket, hvars vapen är en halfmåne. — 5) Ett vid janitsharmusiken brukligt instrument, hvars öfra del af metall, i form af en halfmåne, är behängd med klockor och hästsvansar, samt försedt med ett träskaf, som af bäraren skakas i takt efter musiken.

HALFMÅNFORMIG, a. 2. Som har formen af en halfmåne.

HALFMÄTT, a. 1. Blott till hälften mätt. *Han fick ej äta sig h., innan han måste resa*.

HALFNAKEN, a. 2. neutr. — *et*. Till hälften naken.

HALFNARFVIG, a. 2. (tekn.) *H-t pergament*, på hvilket narven blifvit med skafjern borttagen, hvarefter det blifvit limdränkt och glättadt.

HALFNÖTT, a. 1. Till hälften utnött.

HALFPART, m. 3. Halfva delen, hälf. Brukas mest i lagspråket.

HALFPENSION, hällvpanngschön, f. 3. Pensionsanstalt, der lärjungarne ej bo eller äro inackorderade på stället, utan gå till och ifrån.

HALFPIK, m. 2. Se *Sponton*.

HALFPORT, m. 2. Se *Porthalfva*.

HALFPUNDIG, a. 2. *H. kanon*, som skjuter kulor, hvilka väga $\frac{1}{2}$ skålpund.

HALFQVÄDEN, a. 2. neutr. — *et*. Blott till hälften sjungen. (Fig. fam.) *Förstå h. visa*, förstå meningen af förtäckta ord eller aflägsna vinkar.

HALFRESE, m. 2. pl. — *resar*. Så kallades i äldsta tider i Skandinavien den, som antingen på fädernet ell. modernet härstammade från Jötner.

HALFRUND, a. 2. Som har formen af en halvcirkel.

HALFRUNNEN, a. 2. neutr. — *et*. Till hälften utrunnen, afrunnen eller aftappad. *Tunnån är h.*, till hälften aftappad.

HALFRUS, n. 5. Tillstånd, då man hvarken är fullkomligt nykter eller fullkomligt rusig.

HALFRUSIG, a. 2. Hälf berusad. — *Halfrusighet*, f. 5.

HALFRYSS, m. 2. Kolryss, som håller 20 tunnor.

HALFRÅ, a. 2. neutr. — *rått*. Till hälften rå.

HALFSIDEN, n. sing. Väfnad af silke med ull, bomull ell. linne. — *Ss. H-atlas, -band, -damast*.

HALFSJUK, a. 2. Icke rätt frisk.

HALFSKUGGA, f. 1. 1) Den halfva belysningen på en rymd, som icke helt och hållet faller inom skuggan af en mörk kropp, men ej heller fullkomligt belyses af den lysande kroppen. — 2) (mål.) Den färgton, som uppkommer af ljusets sneda eller sluttande kastning på vissa delar af en kropp.

HALFSLITEN, a. 2. neutr. — *et*. Till hälften utsliten.

HALSLUMMER, m. sing. Tillstånd, då man hvarken sover eller är fullt vaken.

HALFSLUTEN, a. 2. neutr. — *et*. Hälf tillsluten.

HALSLÄGT, f. sing. Så kallas någon gång Svägerskap eller Frändskap.

HALSMÅLT, a. 1. Till hälften smält.

HALFSOFVA, v. n. 3. (böjes som *Sofva*) Se *Slumra*.

HALFSPANN, m. 5. Mått, som håller hälften af en spann eller fjerdedelen af en tunna.

HALFSPARRE, m. 2. pl. — *sparrar*. Figur på vapensköldar, som liknar en half sparre.

HALFSPÄND, a. 2. Till hälften spänd. *H. bössa*. På *h-t* säges om en bössa, då henen är så mycket tillbakadragen, att låset knäpnet en gång, d. v. s. att stängen gripit uti första baket.

HALFSPÄNN, n. sing. Den djupare inskärningen på nöten i ett bösslås.

HALFSTAF, m. 2. pl. — *stafvar*. (byggn. k.) Rund, konvex list, som utgöres af en fjerdedels cirkel.

HALFSTEK, n. 5. (sjöt.) Ett slags sätt att fastgöra ändan af ett tåg.

HALFSTEKT, a. 1. Till hälften, otillräckligt, ofullkomligt stekt.

HALFSTOCK, m. 2. Böss-stock, som går blott på halfva pipan.

HALFSTOCKAD, a. 2. Så kallas en bössa, då stocken går blott på halfva pipan.

HALFSTOP, n. 5. Mått, som håller ett hälf stop eller $\frac{1}{2}$ kanna.

HALFSTRUMPA, f. 1. Strumpa, som går blott på halfva benet.

HALFSTÖFVEL, m. 2. pl. — *stöflar*. Stöfvel, som går blott på halfva benet.

HALFSULA, f. 1. Den främre hälften af sulan under skodon.

HALFSULA, v. a. 1. Sätta ny halvesula under skodon. *Låta h. sina stöflar*. — *Halvsulan-de*, n. 4. o. *Halvsulning*, f. 2.